

॥ १७ ॥ रौहिणेयो बलदेवः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ शत्रुसाह्यः शत्रुवेगस्य सोढारः ॥ २४ ॥ यद्गङ्गायां बुद्धौ बोनिहितं तद्वोस्तु ॥ २५ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारत

वैशंपायन उवाच भ्रातुर्वचस्तत्प्रसमीक्ष्य सर्वे ज्येष्ठस्य पांडोस्तनयास्तदानीं ॥ तमेवार्थं ध्यायमाना मनोभिः सर्वे च ते तस्युरदीनसत्त्वाः ॥ १७ ॥ वृष्णिप्र
वीरस्तुकुरुप्रवीरानाशंसमानः सह रौहिणेयः ॥ जगाम तां भार्गवकर्मशालां यत्रासते ते पुरुषप्रवीराः ॥ १८ ॥ तत्रोपविष्टं पृथुदीर्घबाहुं ददर्श कृष्णः सह रौहिणे
यः ॥ अजातशत्रुं परिवार्य तां श्वाप्युपोपविष्टान् ज्वलनप्रकाशान् ॥ १९ ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवोऽभिगम्य कुंती सुतं धर्मभृतां वरिष्ठं ॥ कृष्णोऽहमस्मीति निपी
ड्य पादौ युधिष्ठिरस्याजमीढस्य राज्ञः ॥ २० ॥ तथैव तस्याप्यनुरौहिणेयस्तौ चापि तृष्ठाः कुरवोऽभ्यनंदन् ॥ पितृष्वसुश्चापि यदुप्रवीरावगृह्णतां भारतमुख्यपा
दौ ॥ २१ ॥ अजातशत्रुश्च कुरुप्रवीरः पप्रच्छ कृष्णं कुशलं विलोक्य ॥ कथं वयं वा सुदेव त्वये ह गूढावसंतो विदिताश्च सर्वे ॥ २२ ॥ तमब्रवीद्वासुदेवः प्रहस्य गूढो
प्यग्निर्ज्ञायत एव राजन् ॥ तं विक्रमं पांडवेयानतीत्य कोन्यः कर्त्ता विद्यते मानुषेषु ॥ २३ ॥ दिष्ट्या सर्वे पावका द्विप्रमुक्ता यूयं घोरात्पांडवाः शत्रुसाहाः ॥ दिष्ट्या
पापो धृतराष्ट्रस्य पुत्रः सहामात्यो न सकामोऽभविष्यत् ॥ २४ ॥ भद्रं वोस्तु निहितं यद्गङ्गायां विवर्धध्वं ज्वलना इवैधमानाः ॥ मावो विदुः पार्थिवाः केचिदेव या
स्यावहे शिविरायैव तावत् ॥ सोऽनुज्ञातः पांडवेनाव्ययश्रीः प्रायाच्छीघ्रं बलदेवेन सार्धं ॥ २५ ॥ इति श्री० आदिप० स्वयंवरप० रामकृष्णागमने एकनवत्यधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच धृष्टद्युम्नस्तु पांचाल्यः पृष्ठतः कुरुनंदनौ ॥ अन्वगच्छत्तदा यां तौ भार्गवस्य निवेशने ॥ १ ॥
सोऽज्ञायमानः पुरुषानवधाय समंततः ॥ स्वयमारान्निलीनोऽभूद्भार्गवस्य निवेशने ॥ २ ॥ सायं च भीमस्तुरिपुप्रमाथी जिष्णुर्यमौ चापि महानुभावौ ॥ भैक्षं
चरित्वा तु युधिष्ठिराय निवेदयां च कुरुदीनसत्त्वाः ॥ ३ ॥ ततस्तुकुंती द्रुपदात्मजांतामुवाच काले वचनं वदान्या ॥ त्वमग्रमादाय कुरुष्वभद्रे बलिं च विप्राय च दे
हि भिक्षां ॥ ४ ॥ ये चान्नमिच्छन्ति ददस्व तेभ्यः परिश्रिता ये परितो मनुष्याः ॥ ततश्च शेषं प्रविभज्य शीघ्रमर्धं चतुर्धाममचात्मनश्च ॥ ५ ॥ अर्धं तु भीमाय च देहि भ
द्रैर्य एष नागर्षभ तुल्यरूपः ॥ गौरोयुवासंहननोपपन्न एषो हि वीरो बहुभुक् सदैव ॥ ६ ॥

भावदीपे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ धृष्टद्युम्न इति ॥ १ ॥ सः अज्ञायमानः पांडवैरितरैश्च आरात्समीपे ॥ २ ॥ ३ ॥ अप्रथममादाय बलिकुरुष्वभिक्षां
च देहि ॥ ४ ॥ परिश्रिताः अन्येऽनोपजीविनः चतुर्धाममचात्मनश्चेत्यर्धं षोढाऽर्धं भीमायेत्यर्थः ॥ ५ ॥ संहननोपपन्नो दृढः पुष्टश्च ॥ ६ ॥